

A7-0013/2010

5.2.2010

***

AANBEVELING

over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer van de Europese Unie naar de Verenigde Staten ten behoeve van het Programma voor het traceren van terrorismefinanciering (05305/1/2010REV – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE))

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Jeanine Hennis-Plasschaert

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond.)

Amendementen

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in *vet cursief* aangegeven. Bij wijzigingsbesluiten worden uit het basisbesluit overgenomen tekstdelen die in de ontwerptekst niet zijn gewijzigd, maar door het Parlement worden geamendeerd, in **vet** gemarkeerd. Een eventuele schrapping van dergelijke tekstdelen wordt als volgt aangegeven: [...]. De markering in *mager cursief* is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de tekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
TOELICHTING	7
UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE	14

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

**over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer van de Europese Unie naar de Verenigde Staten ten behoeve van het Programma voor het traceren van terrorismefinanciering
(05305/1/2010REV – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE))**

(Goedkeuringsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel voor een besluit van de Raad (COM(2009)0703 en 05305/1/2010REV),
  - gezien de tekst van de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer van de Europese Unie naar de Verenigde Staten ten behoeve van het Programma voor het traceren van terrorismefinanciering (16110/2009),
  - onder verwijzing naar zijn resolutie van 17 september 2009 over de voorgenomen internationale overeenkomst inzake het beschikbaar stellen van gegevens over het betalingsverkeer aan het Ministerie van Financiën van de Verenigde Staten voor de preventie en bestrijding van terrorisme en van de financiering ervan¹,
  - gezien het door de Raad ingediende verzoek om goedkeuring overeenkomstig artikel 218, lid 6, onder a), in samenhang met artikel 82, lid 1, onder d), en artikel 87, lid 2, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0004/2010),
  - gelet op de artikelen 81 en 90, lid 8, van zijn Reglement,
  - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0013/2010),
1. hecht niet zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
  2. verzoekt de Europese Commissie om de Raad onverwijld aanbevelingen te doen met het oog op een langetermijnovereenkomst met de Verenigde Staten ter voorkoming van de financiering van terrorisme; herhaalt dat iedere nieuwe overeenkomst op dit gebied moet voldoen aan het nieuwe juridische rechtskader dat door het Verdrag van Lissabon is gecreëerd en aan het nu bindende Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en herhaalt de in zijn resolutie van 17 september 2009 geformuleerde verzoeken, met name in de paragrafen 7 tot en met 13;

---

¹ *Aangenomen teksten:* P7_TA-PROV(2009)0016.

3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de regering van de Verenigde Staten van Amerika.

TOELICHTING

1. Achtergrond

Na de terroristische aanslagen van 11 september 2001 heeft het Ministerie van Financiën van de VS een programma voor het opsporen van de financiering van terroristische activiteiten (Terrorist Finance Tracking Program - TFTP) opgezet, op grond waarvan ook SWIFT¹, middels administratieve dwangbevelen, verplicht werd gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer door te geven. Veel van deze gegevens komen uit EU-lidstaten.

Medio 2006 maakten de Amerikaanse media het bestaan van het TFTP bekend, wat veel discussie losmaakte binnen de EU. Als gevolg daarvan zijn de Raad en de Commissie begin 2007 in onderhandeling getreden met het Ministerie van Financiën van de VS. Na deze onderhandelingen heeft het ministerie van de VS in juni 2007 een aantal eenzijdige toezeggingen gedaan aan de Europese Unie ("de TFTP-opmerkingen").

In maart 2008 heeft de Commissie aangekondigd dat zij rechter Jean-Louis Bruguière had aangewezen als zogenaamde "prominente" Europeaan wiens taak het zou zijn erop toe te zien dat de VS de TFTP-opmerkingen nakomen. Een eerste verslag is geschreven in december 2008. Onlangs heeft rechter Bruguière zijn tweede en laatste verslag ingediend, waarvan de rapporteur op maandag 1 februari 2010 een kopie (met de rubricering "EU restricted") heeft ontvangen.

Tot voor kort bewaarde SWIFT de berichten op twee identieke servers ("spiegelservers"), een in Europa en een in de VS, voor een betere beschikbaarheid van de gegevens. In oktober 2007 heeft SWIFT echter zijn nieuwe berichtenopzet aangekondigd, op basis waarvan gegevens betreffende het berichtverkeer binnen de EU (met inbegrip van het berichtverkeer tussen met de Europese zone verbonden landen) vanaf 1 januari 2010 uitsluitend binnen Europa zullen worden verwerkt en opgeslagen.

Het netto-effect daarvan op het TFTP is dat een aanzienlijk deel van de gegevens die de basis vormden voor TFTP-dwangbevelen niet meer in de VS wordt opgeslagen, waardoor veel van de SWIFT-gegevens niet meer toegankelijk zullen zijn voor de VS terwijl zij dat bij de vorige opzet wel waren.

Naar aanleiding van een verzoek van de VS besloot de Raad te onderhandelen over een (tussentijdse) internationale overeenkomst. **Op 30 november 2009 tekende de Raad een tussentijdse overeenkomst tussen de EU en de VS inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer ten behoeve van het TFTP (FMDA)** die vanaf 1 februari 2010 voorlopig moet worden toegepast en ten laatste op 31 oktober 2010 zal verstrijken.

---

¹ Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication, opgericht naar Belgisch recht, is een aanbieder voor beveiligde berichtenuitwisseling voor financiële transacties, met circa 8 500 klanten, waarvan circa 7 800 financiële instellingen zijn.

In het kader van de bepalingen van het Verdrag van Lissabon **is de goedkeuring van het Europees Parlement van de formele sluiting van deze tussentijdse overeenkomst vereist**. Het Europees Parlement verleent wel of geen goedkeuring (heronderhandeling is echter niet mogelijk omdat de internationale overeenkomst al is getekend).

2. Het belang van trans-Atlantische samenwerking ten behoeve van terrorismebestrijding

Ten eerste moet worden benadrukt dat de rapporteur voorstander is van een open, democratische, sterke, atlanticistische, met de blik naar buiten gerichte EU, die in staat is om schouder aan schouder als ware tegenhanger van de VS te kunnen optreden, en niet als tegenwicht. De EU en de VS staan zonder twijfel dichterbij elkaar dan bij iedere andere grote internationale speler.

Graag wil de rapporteur eraan herinneren dat het Parlement ingenomen was met de Verklaring van Washington (28 oktober 2009) over de versterking van de trans-Atlantische samenwerking op het gebied van justitie, vrijheid en veiligheid in het kader van de eerbiediging van de mensenrechten en burgerlijke vrijheden, en zij benadrukt sterk het belang van trans-Atlantische samenwerking. Zij onderstreept dat de VS en de EU voortdurend en nauwer moeten samenwerken op het gebied van kwesties van gemeenschappelijk belang en is ervan overtuigd dat het kader voor trans-Atlantische samenwerking ten behoeve van de terrorismebestrijding verder moet worden ontwikkeld en verbeterd.

Sinds 11 september 2001 hebben de EU en de VS onderhandeld over verschillende overeenkomsten op het gebied van JBZ-aangelegenheden. Over iedere overeenkomst werd afzonderlijk onderhandeld, waarbij vaak dezelfde problemen de kop opstaken – met name ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens en juridische bescherming. Om deze terugkerende moeilijkheden het hoofd te bieden heeft het Parlement (sinds 2003) gevraagd om de vaststelling van een samenhangend Europees rechtskader voor gegevensbescherming en voor de onderhandelingen over een bindende trans-Atlantische overeenkomst over deze kwestie.

Op 6 november 2006 is er een EU-VS-contactgroep op hoog niveau opgezet voor de bespreking van "de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens in het kader van de uitwisseling van informatie voor rechtshandavingsdoeleinden, als onderdeel van een bredere beschouwing van de EU en de VS over hoe terrorisme en ernstige grensoverschrijdende misdaad het best kunnen worden aangepakt". Op 28 mei 2008 publiceerde de groep haar eindrapport, waarin zeer algemene beginselen werden uiteengezet. De ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van de EU en de VS meldden na hun bijeenkomst op 12 december 2008 dat zij een uiteenlopende reeks aan gemeenschappelijke beginselen hadden vastgesteld, alsmede enkele niet-afgehandelde kwesties op het gebied van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens, en dat zij ernaar streefden zo spoedig mogelijk te starten met de onderhandeling van een bindende internationale overeenkomst.

De rapporteur is van mening dat een dergelijke bindende internationale overeenkomst van cruciaal belang is; enkel een lijst van beginselen zou geen toegevoegde waarde bieden. De overeenkomst moet van toepassing zijn op aanvragen van individuele gegevens, en in voorkomend geval op geautomatiseerde massaoverdrachten. De verklaring van december

2008 is bovendien slechts een politieke verbintenis waarnaar nog moet worden gehandeld. Overeenkomstig het op 10 december 2009 aangenomen programma van Stockholm zouden de onderhandelingen over een bindende internationale overeenkomst in de komende maanden van start moeten gaan.

Het TFTP zou moeten worden beschouwd als een afgeleide van het Europees recht en beleid ten aanzien van de manier waarop rechtshandhavingsorganen financiële gegevens van natuurlijke personen bemachtigen voor rechtshandhavingsactiviteiten, namelijk individuele door de rechter goedgekeurde bevelen of dwangbevelen tot bestudering van specifieke transacties in plaats van uitgebreide administratieve dwangbevelen voor miljoenen gegevens.

Zoals eerder beschreven leidde het uitlekken van het programma door de media van de VS medio 2006 – begrijpelijkerwijs – tot een storm van protest binnen de EU, vooral wat betreft de vermeende onverenigbaarheid van het TFTP met de verplichtingen in het kader van de gegevensbeschermingsrichtlijn (95/46/EG) en met de wetten van de lidstaten waardoor deze richtlijn ten uitvoer wordt gelegd.

Bovendien kreeg wat een dringende tijdelijke maatregel zou vormen (in reactie op 9/11) in feite een permanent karakter zonder de nadrukkelijke goedkeuring of autorisatie van de EU-instanties of een trans-Atlantische beoordeling van de uitwerking van de maatregel en zonder op de toekomst gerichte trans-Atlantische onderhandelingen die zowel veiligheid, juridische samenwerking als de gevolgen van gegevensbescherming bestrijken. Deze gang van zaken droeg duidelijk niet bij aan de opbouw van het wederzijdse vertrouwen in de trans-Atlantische samenwerking ten behoeve van terrorismebestrijding.

Met de voorgestelde FMDA, een open-einderegeling, kan niet worden ontkend dat de EU haar financiële inlichtingendienst nog altijd uitbesteedt aan de VS. In dat opzicht deelt de rapporteur het standpunt van SWIFT dat het huidige debat niet over SWIFT op zich gaat, maar eerder over **hoe Europa zou kunnen samenwerken met de VS ten behoeve van terrorismebestrijding en hoe aanbieders van gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer worden geacht mee te werken aan deze strijd**, of inderdaad meer in het algemeen over het gebruik ten behoeve van de rechtshandhaving van gegevens die voor commerciële doeleinden zijn verzameld.

Voorts is zij van mening dat geen afbreuk mag worden gedaan aan de Europese wettelijke voorschriften voor de eerlijke, evenredige en rechtmatige verwerking van persoonsgegevens en dat de EU en haar lidstaten tot nu toe niet sterk of duidelijk genoeg zijn geweest in het bepalen van hun eigen doelstellingen.

Ten slotte is het niet ondenkbaar dat het accepteren van de voorgestelde FMDA (in de huidige vorm) kan leiden tot een hellend vlak waarbij ook de aanvraag van commerciële gegevens van bijvoorbeeld Skype, Paypal of van andere informatie-telecommunicatiebedrijven die potentieel interessant zijn voor rechtshandhavingsdoeleinden, wordt goedgekeurd.

3. Juridische overwegingen in verband met de FMDA (niet uitputtend)

Rekening houdend met de belangrijkste elementen van de resolutie van het Europees Parlement van 17 september 2009 over dit onderwerp, heeft de rapporteur volgende

opmerkingen over de tekst van de overeenkomst:

Over het evenredigheidsbeginsel: om technische en bestuursredenen kan SWIFT de 'inhoud' van de berichten niet doorzoeken, en is het dus onmogelijk om gegevens te doorzoeken op basis van criteria als namen, adressen en/of factuurnummers van individuen. Indien SWIFT een verzoek ontvangt om gegevens te produceren met betrekking tot bijvoorbeeld een individu (artikel 4 FMDA), kan SWIFT deze specifieke gegevens om technische redenen dus niet verstrekken. SWIFT kan wel "gegevens in bulk" leveren. Deze berichten kunnen de specifieke gegevens bevatten (bijvoorbeeld de naam of het adres van een individu) die de autoriteit nodig heeft ten behoeve van de terrorismebestrijding. De aard van SWIFT maakt het dus onmogelijk om te verwijzen naar zogenaamde beperkte verzoeken.

Hieruit volgt dat SWIFT al haar, of bijna al haar gegevens moet overmaken aan het Ministerie van Financiën van de Verenigde Staten. **Dit is in strijd met de grondbeginselen van de regelgeving inzake gegevensbescherming**, met name de beginselen van noodzaak en evenredigheid. Dit kan niet achteraf worden gecorrigeerd door middel van toezicht- en controlemechanismen.

N.B.: de EU-regelgeving inzake de opsporing van terrorismefinanciering is gebaseerd op de melding van verdachte of onregelmatige transacties door afzonderlijke financiële actoren.

Het zou inderdaad beter zijn **SWIFT toe te laten te zorgen voor de nodige uitrusting om zelf gerichte opzoeken te doen in de gegevens die ze opslaat en verwerkt**, in plaats van alle gegevens in bulk door te geven aan de VS. Hierdoor wordt eveneens gezorgd voor overeenstemming met het beleid van de EU op het vlak van het bewaren van gegevens door aanbieders van telecomdiensten.

In de FMDA is niet expliciet opgenomen dat **verzoeken om doorgifte beperkt zijn in de tijd**. Er is ook niet expliciet vastgelegd dat de verzoeken om doorgifte **onderworpen zijn aan toestemming van de rechter**, en de **voorwaarden voor het delen van TFTP-gegevens met derde landen** door de VS worden eveneens onvoldoende bepaald. **Het openbare toezicht en de controle** op de toegang van de autoriteiten tot SWIFT-gegevens zijn niet vastgelegd, hoewel de werking van de FMDA onder controle van de toezichtcommissies van het Amerikaanse Congres valt.

In de FMDA is opgenomen dat alle niet-geëxtraheerde gegevens na een bepaalde periode worden gewist. Voor de geëxtraheerde informatie "geldt [echter] de bewaartermijn welke van toepassing is op de betrokken overheidsinstantie". De FMDA bevat **geen indicatie van de duur van deze bewaartermijnen**.

De rechten op het vlak van **toegang, rectificatie, compensatie en beroep buiten de EU** voor degenen waarop de opgeslagen gegevens betrekking hebben, zijn onvoldoende vastgelegd.

De FMDA **biedt niet dezelfde rechten en waarborgen aan de Europese burgers en bedrijven volgens de wetgeving van de Verenigde Staten die ze zouden genieten op het grondgebied van de EU**. Bovendien is in de FMDA niet aangegeven onder welke omstandigheden een individu of een onderneming buiten het grondgebied van de VS **ervan**

op de hoogte moet worden gebracht dat een ongunstig administratief besluit is genomen tegen hem of haar.

Hoewel de Raad benadrukt dat "het in het belang van de EU is om de duurzaamheid van het TFTP te waarborgen ondanks de nieuwe architectuur van SWIFT, en op die manier rechtszekerheid te garanderen voor de doorgifte van de relevante gegevens aan het Amerikaanse Ministerie van Financiën, aangezien de diensten van de lidstaten de belangrijkste begunstigen zijn van de via het TFTP ontdekte aanwijzingen", **kan onmogelijk worden beweerd dat er sprake is van ware wederkerigheid**. Om echte wederkerigheid te garanderen, moeten de autoriteiten van de VS de EU-autoriteiten toelaten gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer en aanverwante gegevens die zijn opgeslagen op Amerikaanse servers te verkrijgen en te gebruiken.

Bovendien heeft **de Raad**, met betrekking tot de voorgestelde FMDA, **de precieze rol van de "overheidsinstantie" die de verantwoordelijkheid moet krijgen om de verzoeken van het Amerikaanse Ministerie van Financiën te ontvangen niet verduidelijkt** (met name rekening houdend met de aard van de bevoegdheden die dergelijke "instantie" krijgt toegekend en de manier waarop deze bevoegdheden kunnen worden uitgeoefend).

De bewoording "strekt niet tot afwijking" (artikel 13, FMDA) komt niet overeen met een bepaling in de verdragen of een term "sui generis" in de EU-wetgeving, en **de betekenis ervan is ronduit vaag**.

4. Interinstitutionele betrekkingen

Door te verzoeken om de goedkeuring van het Parlement voor de sluiting van de FMDA in omstandigheden die het om praktische redenen onmogelijk maakten voor het Parlement om vóór de voorlopige toepassing ervan te reageren, heeft de Raad het Parlement een termijn opgelegd die niet strookt met de geest van artikel 218, lid 6, onder a) van het VWEU, en gedeeltelijk het rechtsgevolg en de praktische invloed van het besluit van het Parlement in de goedkeuringsprocedure ondergraven, met name met betrekking tot de voorlopige toepassing.

Informatie over de toepassing van de FMDA is van rechtstreeks belang voor de onderhandelingen over en de sluiting van de langetermijnovereenkomst waarin artikel 15, lid 4, van de FMDA voorziet, en het Parlement heeft bijgevolg recht op toegang tot dergelijke informatie.

Het moet duidelijk zijn dat het Parlement "in iedere fase van de procedure onverwijld en ten volle wordt geïnformeerd". De *ratio legis* van dergelijke informatieplicht is niet om het Parlement toe te laten passief kennis te nemen van de maatregelen van de andere instellingen, maar om het de mogelijkheid te geven invloed uit te oefenen op de Commissie en de Raad met betrekking tot de inhoud van de overeenkomst, om op die manier de goedkeuring van de definitieve tekst te vergemakkelijken. De verplichting om het Parlement te informeren is bovendien een weerspiegeling van de meer algemene verplichting voor de instellingen om "loyaal samen te werken".

Alle relevante informatie en documenten moeten dus ter beschikking worden gesteld voor de behandeling in het Parlement, met inbegrip van het advies van de juridische

dienst van de Raad en de inlichtingen die aan de basis liggen van de twee verslagen van rechter Jean-Louis Bruguière (rekening houdend met de geldende regels inzake vertrouwelijkheid).

5. Mogelijk scenario indien het Parlement geen goedkeuring verleent

Indien het Parlement weigert zijn goedkeuring te verlenen, treedt de FMDA niet in werking en wordt de tijdelijke toepassing ervan stopgezet wanneer de EU de autoriteiten van de VS hiervan in kennis stellen.

De meest voor de hand liggende manier om de uitwisseling van gegevens voort te zetten, is in het kader van de overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de EU en de VS, een algemener instrument dan de FMDA. Voor lidstaten die een bilaterale overeenkomst met de VS hebben afgesloten inzake wederzijdse rechtshulp, vult de overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp de bilaterale overeenkomst aan, in plaats van deze te vervangen.

Deze overeenkomst is niet beperkt tot terroristische misdrijven; met betrekking tot verzoeken voor bankgegevens is het voldoende dat het verzoek betrekking heeft op "een met name genoemde natuurlijke of rechtspersoon die verdacht wordt van of in staat van beschuldiging is gesteld wegens een strafbaar feit", hoewel het land de categorieën van strafbare feiten waarvoor hulp wordt verleend kan beperken. De informatie kan stukken betreffende de "rekeningen of transacties" omvatten die in het bezit zijn van banken of niet-bancaire financiële instellingen. In het verzoek om informatie moet met name de persoon geïdentificeerd zijn, de redenen zijn aangegeven waarom wordt vermoed dat hij een misdrijf heeft gepleegd, en aangetoond worden hoe de informatie betrekking heeft op het strafrechtelijk onderzoek of de strafvervolgning.

De doorgifte van gegevens aan de VS wordt dan geregeld door de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat of lidstaten.

6. Aanbeveling FMDA en weg vooruit

Op basis van het voornoemde, beveelt de rapporteur het Parlement aan te **weigeren** zijn goedkeuring te verlenen.

De rapporteur verwacht echter wel dat de Raad en de Commissie de toekomstgerichte EU-strategie op het vlak van terrorismebestrijding op een snelle en ambitieuze manier doorvoeren. De veiligheid van de Europese burgers kan niet in gevaar worden gebracht, en hetzelfde geldt voor de bescherming van de gegevens van de burgers, de zekerheid van het rechtskader waarbinnen bedrijven werken en de gelijke concurrentievoorwaarden voor ondernemingen. **Het moet te allen tijde duidelijk zijn dat dit een verantwoordelijkheid is van de EU en dat een Europese oplossing moet worden gevonden.** Nederland en België mogen hier niet het slachtoffer van worden.

De gerichte uitwisseling en het gebruik van gegevens ten behoeve van de terrorismebestrijding is en blijft noodzakelijk. Het identificeren van lacunes in de beveiliging zou ons voornaamste aandachtspunt moeten zijn. Het belang van het verzamelen van inlichtingen is vanzelfsprekend, en hetzelfde geldt voor de correcte integratie en

interpretatie van de verzamelde inlichtingen (leggen van verbanden). Het publiek moet vertrouwen kunnen hebben in de garanties op het vlak van gegevensverzameling en veiligheid. Het moet de bedoeling zijn om van de eerste keer "juist te zijn".

Het Europees Parlement verzoekt de Commissie aanbevelingen voor te leggen om onmiddellijk (nieuwe) onderhandelingen op te starten met de Verenigde Staten over zowel **gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer ten behoeve van de terrorismebestrijding** als over **de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens in de context van de uitwisseling van informatie voor rechtshandavingsdoeleinden**.

De Raad wordt verzocht om als antwoord hierop zijn standpunt te geven over de inhoud van de onderhandelingsrichtsnoeren die naar aanleiding van voornoemde aanbevelingen door hem zullen worden vastgesteld. Er wordt vanzelfsprekend verwacht dat rekening wordt gehouden met de opmerkingen en aanbevelingen van het Europees Parlement, de Europese Toezichthouder voor Gegevensbescherming en de Werkgroep artikel 29.

Het Parlement verzoekt de Raad en de Commissie eveneens te streven naar een oplossing die de overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp tussen de VS en de EU kan aanvullen (en uiteindelijk zelfs vervangen), bijvoorbeeld door de gevolgen uiteen te zetten van gegevensuitwisseling die vooral gebaseerd is op inlichtingen, in tegenstelling tot informatie die wordt uitgewisseld in het kader van de gewone samenwerking met betrekking tot wederzijdse rechtshulp. Wanneer dergelijke strategie wordt onderzocht, moet aandacht worden besteed aan een "Europese" oplossing voor het toezicht op gegevensuitwisseling, door met name een onafhankelijke (rechterlijke) instantie aan te duiden die de bevoegdheid heeft om de TFTP-activiteiten te verifiëren (en zelfs om het TFTP-systeem te blokkeren). Een bindende internationale overeenkomst inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens in de context van de uitwisseling van informatie voor rechtshandavingsdoeleinden is een noodzakelijke voorwaarde voor dergelijke Europese oplossing.

Het kan nuttig zijn om ook de Financial Action Task Force (FATF) te verzoeken aanbevelingen voor te leggen.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	4.2.2010
Uitslag eindstemming	+ : 29 - : 23 0 : 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Louis Bontes, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelis de Jong, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Kinga Góncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Jeanine Hennis-Plasschaert, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Manfred Weber, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Alexander Alvaro, Elena Oana Antonescu, Andrew Henry William Brons, Ioan Enciu, Ana Gomes, Jean Lambert, Petru Constantin Luhan, Raül Romeva i Rueda, Michèle Striffler
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Françoise Grossetête, Marita Ulvskog